

Ukaž svůj talent!

*Základní umělecká škola Jaroslava Kvapila Brno,
příspěvková organizace
třída Kpt. Jaroše 1939/24, Brno*

*Školní časopis
2017/2018*

Harfa není jen dívčí nástroj

Harfa je krásný a nápadný nástroj, který zaujme mnoho dívek i maminek, stále se ale setkávám s údivem, že si tento nástroj vybírají i chlapci a muži...

Naše ZUŠ se může pyšnit nejen tím, že tento stále ještě ne úplně obvyklý nástroj vyučuje, ale i nečekaně genderově rovnoměrným rozložením sil v tomto oboru. Na harfu se zde totiž učí dva chlapci a dvě dospívající dívky. Rozhodla jsem se svých žáků – harfistů zeptat, co je k výběru vedlo.

Honza (10 let), který se původně věnoval tanci, viděl harfu na koncertě Filharmonie Brno a záhy věděl, že na tento nástroj chce hrát. Asi o dva roky později Vojta (9 let) směřoval na zápis do oboru zobcová flétna, ale v hale ZUŠ zahlédl fotografii Honzy hrajícího na harfu. Na flétnu se nakonec zapsal, ale zároveň i na harfu, která ho už předtím zaujala v televizním pořadu. Oba chlapci začali ve věku, ve kterém jsem o harfě ještě ani nevěděla, mají tedy značnou šanci svůj koníček v budoucnu proměnit i v povolání. Proto jim chci již teď poskytnout co nejvíce zkušeností, například v polovině listopadu na harfové soutěži prof. Karla Patrasy v Praze.

Zleva Jan Jochman a Vojtěch Loula při přípravě na soutěž.

MgA. Hana Hrachovinová

XV. ročník písňové soutěže Bohuslava Martinů

Ve dnech 20. – 22. října 2017 se konal XV. ročník písňové soutěže Bohuslava Martinů v Praze, kterého se úspěšně účastnila i naše žačka pěveckého oddělení – Sabina Dospělová. Soutěž je rozdělena na kategorie pro mladší žáky, kteří většinou navštěvují ZUŠ a pro studenty konzervatoří. Odměnou pro vítěze je možnost zaspívat si v krásném sále Bohuslava Martinů. Svoje dojmy nám Sabina krátce popsala:

„Nedávno jsem byla na pěvecké soutěži Bohuslava Martinů. Umístila jsem se na druhém místě se dvěma dalšími děvčaty, bohužel první cena nebyla udělena. Ve středu 8. 11. se konal koncert vítězů, kterého jsem se účastnila. Tento koncert natáčel Český rozhlas Vltava. Nemyslím si, že jsem píseň úplně pokazila, ale lecco by se dalo opravit.“

A já jen dodávám - pro zájemce – ČR Vltava vysílá tento pořad v květnu příštího roku.

Lenka Hrušková

Sabině i paní učitelce Hruškové gratulujeme!

Motivace žáků ZUŠ v době jiných možností

V dnešní době jsou našim dětem předkládány různé možnosti trávení jejich volného času. Každé dítě může svůj volný čas využívat jiným způsobem. Rozhodujícím faktorem výběru volnočasové aktivity bývají především zájmy dítěte. Velký vliv na výběr mají také vnější faktory (rodina, škola, kamarádi nebo média), které mohou hrát velmi významnou roli. Volný čas je důležitou součástí života

děti a způsob jeho využívání je jedním z důležitých ukazatelů životního stylu. Zejména u dětí má svůj nezastupitelný význam. Poskytuje jim prostor pro poznávání sebe sama a umožňuje seberealizaci v činnostech podle jejich zájmů, potřeb, představ a nadání. Hlavní vliv na výběr aktivity mají jistě sami děti, ale vzorem jim býváme my dospělí a rodiče dětí. Volný čas a životní styl dnešních dětí významně ovlivňuje technika.

Avšak navzdory ní a velkému množství pasivní zábavy by měl být stále kladen důraz na to, aby děti využívaly svůj volný čas plnohodnotně, smysluplně, aby byly jeho aktivním subjektem a braly ho jako nedílnou součást celého svého života. Často ale dostává přednost pasivní odpočinek, jednoduchá zábava či dnes oblíbená "shoppingová turistika". V dnešní době je největším lákadlem elektronika, ať už jsou to počítačové hry, sledování televize, surfování po internetu či komunikace na sociálních sítích, kde si děti vyměňují názory či sdílejí fotografie. Volný čas tak často bývá časem stráveným ve společnosti moderních technologií. Bývá stále více ovlivňován a vyplňován tím, co nabízejí masová média, která děti velmi ovlivňují a neustále nabývají na intenzitě. Děti pak často nejsou spolu v osobním kontaktu a neumí vzájemně komunikovat jinak než prostřednictvím komunikačního média. Ve svém volném čase se obvykle neobejdou bez mobilu, tabletu a hodně času tráví u televize. Nezřídka se už od první třídy běžně pohybují na internetu, včetně sociálních sítí.

Využití a prožívání volného času dítěte je velmi důležitým aspektem, který se podílí na formování osobnosti dítěte. Směřuje jeho celkový tělesný i duševní vývoj a v neposlední řadě ovlivňuje míru rozvíjení talentu a aktivního životního stylu. Z toho důvodu je důležitá motivace dětí, která konkrétní zájem, životní hodnoty a postoje utváří. V tomto směru má ZUŠ velmi významný vliv na utváření osobnosti dítěte, rozvíjí jeho všestranné možnosti, podporuje jeho kulturní a hodnotovou orientaci. Umělecká činnost u dětí vzbuzuje emoce a má pozitivní vliv na rozvoj fantazie a myšlení. Žáci jsou

ve vyučovacích hodinách velmi kreativní, učí se fungovat v kolektivu a spolupracovat s kamarády, kteří mají stejný zájem, navazují širší sociální kontakty a učí se komunikovat s ostatními dětmi i dospělými. Děti mají možnost se soustavněji a pod odborným vedením věnovat určitému druhu zájmové činnosti a zdokonalovat se v ní. Pedagogové rozvíjí jejich nadání, zájmy a lásku k umění. Snaží se maximalizovat potenciál každého dítěte – jeho schopnosti, myšlení, vůli ke kladení si vysokých cílů s ohledem na jeho možnosti a schopnosti. Škola jako vzdělávací a výchovná instituce se tak velkou měrou podílí na vytváření předpokladů pro přínosné trávení volného času dítěte. V dětství se utváří hodnotový systém jedince, který můžeme považovat za základ životního stylu, jehož významnou součástí je právě způsob trávení volného času a

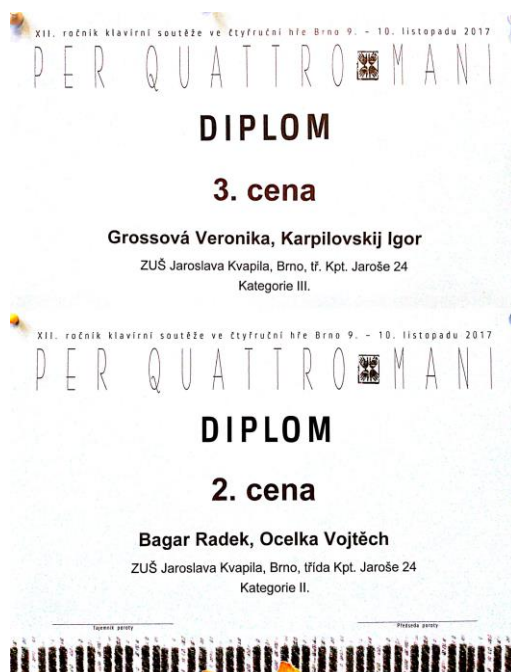

propojení školních a volnočasových aktivit. Obsahová náplň volného času má význam pro celoživotní orientaci člověka. Volný čas tak představuje specifickou oblast lidského života, přinášející radost ze svobody, prostor pro tvořivost, uspokojení, radost, potěšení, pocit štěstí a v neposlední řadě poskytuje možnost sebevyjádření. Významně tak přispívá ke zvyšování kvality života a podporuje celkovou pohodu. Závěrem je třeba říci, že nejdůležitější zůstává spokojenost dítěte, jeho zdravý, harmonický duševní i tělesný vývoj. A především nesmíme zapomínat na to, že chování a životní styl v dospělosti jsou výsledkem vývoje v dětství a dospívání.

MgA. Mgr. Renata Grmelová, Ph.D.

PER QUATTRO MANI

V listopadu jsme organizovali klavírní soutěž ve čtyřruční hře Per Quattro Mani.

**Blahopřejeme Radkovi, Vojtovi, Igorovi a Veronice k úspěchu na soutěži.
Paní učitelce Jeleně Kapitule gratulujeme za vynikající přípravu žáků!**

Další mimořádné úspěchy našich žáků v soutěži

Gratulujeme k mimořádnému úspěchu Josefu a Jiřímu Hanáčkovi a paní učitelce MgA. Haně Bartošové za vynikající umístění v Brněnské varhanní soutěži ZUŠ ČR.

Kytarová výuka v současnosti

Když jsem promýšlel toto téma a představoval si čtenáře školního časopisu, mezi které nepatří pouze žáci a jejich rodiče, ale také mé kolegyně a kolegové, dospěl jsem k přesvědčení, že není možné do krátkého článku pojmout všechny metody, techniky, didaktické postupy a hlavně charakterizovat trendy, které ovlivňují motivaci současných studentů a vyučovací strategie jejich pedagogů. Přesto se mi do této široké analýzy stále vracel jeden úhel pohledu, o který bych se rád se čtenáři podělil.

Všichni žáci nebo jejich rodiče touží po tom, aby výsledkem docházky do výuky kytary byla schopnost doprovodit akordy oblíbenou píseň, zahrát i nějakou tu „vybrnkávačku“ a mnozí se dokonce vidí hrát v nějaké kapele. Tato očekávání nejsou nereálná za předpokladu, že budete „makat“ na přesnosti v rytmickém cítění, zlepšovat vnímání jaký tón vlastně vytváříte, jestli je to vůbec k poslouchání a hlavně, když budete jako cvičení, která udržují instrumentalisty v kondici a posouvají jeho techniku dál, hrát stupnice na 100 způsobů.

Dnešní žáci nemají stupnice rádi. Ani já jsem je neměl v oblibě, ale můj učitel na LŠU trval na svém, říkával: „Kytarista musí umět zahrát lajnu!“ Podobně tomu bylo, když mě učil cvičit s metronomem, který dnes na žáky působí jako středověký mučící nástroj, přitom když neudržíte rytmus a nevnímáte metrum, tak to slyší i diváci. A když vedete žáky k tomu, aby intonovali jednotlivé tóny stupnice, které hrají a zpívali jejich názvy, tak si připadnete, jako učitel z minulého století, přitom kytarista, který nezpívá, je na první pohled „divnej“.

Ono zahrát vázaně řadu tónů (nikoli portamento) ve dvou až třech oktávách na několik rytmických vzorů nebo dokonce v terciích a kadence (základní harmonické akordy) v rozkladu a transponovat je do hmatů s barré, a mít navíc pochopení zákonitosti intervalů a tónin pro tvorbu harmonických doprovodů, je vlastně to, po čem žáci touží, ale nedokáží si spojit, že právě tyto znalosti, schopnosti a dovednosti ze začínajícího kytaristy na ZUŠ časem udělají muzikanta.

Mgr. Aleš Kratochvíl

Něco málo o dechovém souboru....

Dechový soubor navštěvují žáci od čtvrtého ročníku, hrající na zobcovou a příčnou flétnu, klarinet a trubku. V tomto obsazení, ale i v menších skupinkách v rámci komorní hry nacvičují skladby různých žánrů. Děti do souboru chodí rády, protože si uvědomují, že sbírají zkušenosti, prohlubují své hráčské dovednosti z hodin individuální výuky a díky jejich vstřícnému přístupu zde panuje příjemná atmosféra. Získávají základní návyky k souhře, učí se respektovat druhé a být zodpovědní za celkový výsledek své práce. Také se seznamují s jinými nástroji a jejich specifikami. Poznávají hudební literaturu různých slohových období a odlišných stylů, učí se pracovat v kolektivu, pěstují smysl pro vzájemnou spolupráci, poslech a vnímání ostatních spoluhráčů. Dechový soubor dal také v minulosti vzniknout mnoha dlouholetým přátelstvím mezi svými členy, kteří dodnes tráví společné chvíle s hudbou, vystupují na veřejnosti při různých příležitostech a scházejí se a navštěvují i mimo naši ZUŠ. V současnosti je to např. trio zobcových fléten Cheeky Recorders, ustálené seskupení, které působí ve stejném obsazení již od roku 2014 a za největší odměnu považuje radost ze společného muzicírování.

Lenka Winklerová

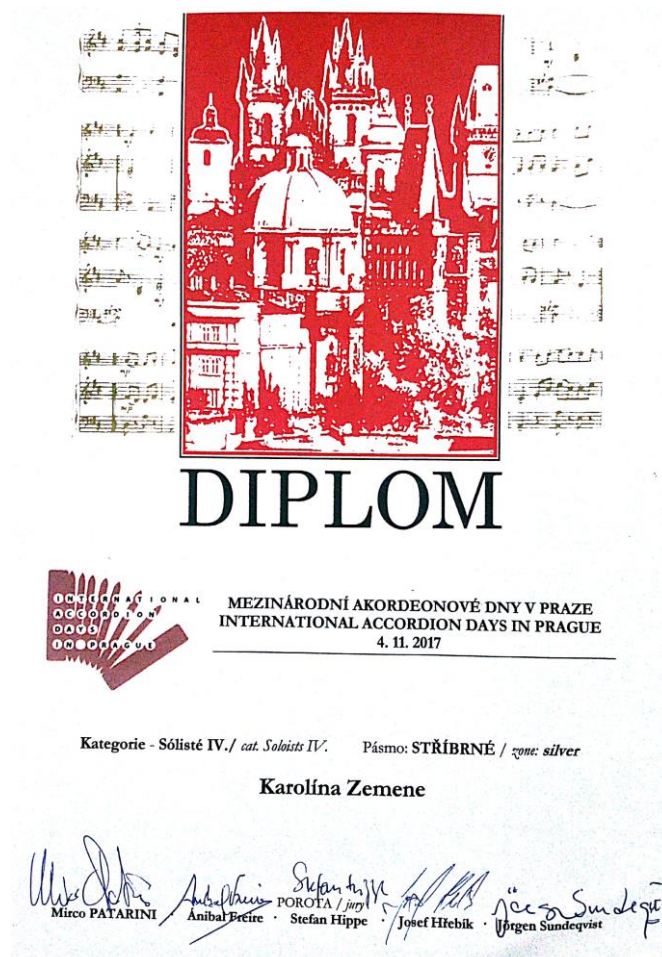
Akordeonová soutěž

Jako každoročně nastal pochmurný podzim – čas soutěží... Naštěstí je to tak zařízeno, že ve voňavém jaru a rozmarném létu trénuji a trénuji a v uplakaném podzimu a studené zimě si mohu zahrát pro radost sobě i ostatním.

První listopadový víkend jsem odjela do Prahy na Mezinárodní akordeonové dny. Výlet do Prahy byl velmi podařený a humorný. Ubytovali jsme se v hotelu kousek od soutěžního sálu, abychom nemuseli jezdit metrem s nástrojem na zádech. Zaparkovat autem se v Praze pro našince nedá, protože vyznat se v systému jejich barevných zón a omalovánek na silnici je ještě o cosi horší než vyznat se v tarifech a zónách MHD v Brně. Jaké bylo naše překvapení, když veškerá obsluha v hotelu neuměla česky a anglicky uměla asi tak, jako já německy. Ještě zábavnější byla snídaně, na kterou jsme si objednali cereálie s jogurtem a citrusovým džusem. Dostali jsme sendviče s mandarinkami.

Vzhledem k jazykové bariéře jsme si asi špatně domluvili úpravu potravin, takže cereálie přišli již upečené a džus naopak nevymačkaný z ovoce. Soutěž probíhala v Pálffyho paláci, kde je krásné prostředí a soutěž je opravdu profesionálně organizovaná (hotel neobjednávali organizátoři).

Kromě velkého sálu s výbornou akustikou bylo k dispozici i množství rozehrávacích místností, kde jsme se navzájem nerušili. Při soutěži mi chvíli trvalo, než jsem si při hraní zvykla na porotu, která seděla asi dva metry ode mě ještě před první řadou. Blíž už opravdu sedět nemohla, mohla bych je přivřít do měchu. Můj výkon, který porota posuzovala z bezprostřední blízkosti, kdy jsem si dokázala přečíst i výrobce a značku jejich brýlí, ocenila umístěním ve stříbrném pásmu.

Den před svátkem Dne boje studentů za svobodu a demokracii jsem odjela na soutěž do Dunajské Stredy, kam jezdím velmi ráda, protože mohu spoustu času strávit v termálních lázních – sirný zápach a teplíčko. To je opravdový výlet. Když jsem na tuto soutěž jela poprvé před třemi lety, byl to pro mě opravdu velký kulturní zážitek, protože jsme jeli na Slovensko, ale ve skutečnosti zde všichni mluvili maďarsky a nápisy byly v lepším případě dvojjazyčně. K obědu a večeři jsme dostali spoustu pro mě exotického jídla, třeba „vyprážený syr“. Také nefungovala brána pro odchod z ubytování v krásných vilkách, takže jsme museli přelézat cca 2,5 m vysokou bránu. Letos se mi v Dunajské hrálo opravdu dobře (i když netekla teplá voda a k dispozici byly pouze 2 rozehrávací místnosti; v té mojí jsem se anglicky domlouvala s Bělorusy). Velká škoda, že panu učiteli bylo velmi špatně – rýmečka je prevít – a nemohl mi dělat oporu. I přesto jsem si hraní velmi užila, což porota ocenila prvním místem s doporučením na jiné mezinárodní soutěže. Akustika ve Vermešově vile, kde jsem si mohla zahrát Fugu C dur od Jana Křtitele Vaňhala na koncertu vítězů, byla prostě super. Kvůli tomu i pan učitel

(M.C.A.)
 adácia Konzervatória Bratislava, Bratislava Conservatory Fundatio
 Slovenská republika, Slovak Republic

**INTERNATIONAL UNION
 OF CONCERT ACCORDIONISTS
 (IUCA)**

DUNAJSKÁ STREDA

CATEGORY B
 cena udelená/prize presented to

**KAROLÍNA ZEMENE
 CZECH REPUBLIC**

1.

vstal zázračným způsobem z mrtvých a přijel si mě poslechnout. Děkuji moc. Jak vidíte, soutěže jsou především zábava se spoustou zábavných momentů a překvapení. Chtěla bych moc poděkovat p. učiteli Morysovi i ZUŠ Jaroslava Kvapila za to, že se mě ujali a pomohli mi přestoupit ze ZUŠ Vídeňská, kde neměli pochopení i pro mé jiné než hudební aktivity.

Karolína Zemene

Karolíně i panu učiteli Morysovi gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů v dalších soutěžích!

Když se chce, všechno jde skloubit...

Jmenuji se Vendula Burešová. Je mi 9 let. Velmi ráda sportuji. Dělán synchronizované plavání. Mám 5x týdně tréninky. Několikrát ročně máme víkendové soustředění. Také jezdíme na závody v Česku i v zahraničí. Závodí se v jednotlivcích a v týmech. Ze závodů jsem už přivezla 8 medailí. Také chodím do výtvarného oboru na Studánku. Malujeme postavy, portréty, zvířata ... Modelujeme z hlíny. Už jsem dělala i šperky pro maminku k Vánocům. Moje obrázky také visely na výstavě v Besedním domě a knihovně. Moc ráda se věnuji hudbě. Hraji na zobcovou flétnu u paní učitelky Jindřišky Kolouchové a začínám hrát na příčnou flétnu. Hrát jsem začala už ve školce. Zatím jsem hrála na několika vystoupení v ZUŠ. Je velmi těžké všechno zvládnout, ale když se chce, všechno je možné.

Vendula Burešová

Něco historie o bicích nástrojích

Podstata bubnu je zřejmě stejně stará jako homo sapiens. Kdy se však buben stal hudebním nástrojem? Buben je “blanofon”, blanozvučný nástroj, na který se hraje údery na napnutou blánu, tón tedy vzniká jejím rozechvěním. Patří mezi nástroje bicí, které většinou vyjadřují a udržují rytmus, případně vytváří zajímavé zvukové efekty. Buben se skládá z těla nebo vyhloubené části a blány, kusu zvířecí kůže nebo syntetického materiálu, který je přetažený přes pevnou část a připevněn pomocí několika kolíků po obvodu bubnu.

Starověké bubny byly nalezeny téměř ve všech částech světa. Např. američtí indiáni používali ke svým slavnostem a hudebním představením různé druhy dřevěných bubnů a bubnů zhotovených z dýní, z nichž některé se používají dodnes. Ale bubny nebyly vždy používány k hudbě. V Africe, kde hudba je jednoduchou interpretací každodenního života, byly bubny používány i k přenosu zpráv: různý způsob bubnování umožňoval jejich přenos ve velkém množství. Bubny se používají také při náboženských slavnostech a bohužel existovaly a existují vojenské či válečné bubny, které se využívají k doprovodu při různých vojenských přehlídkách, přísahách atd. Po staletí se bubny používají i ve vážné hudbě. Dnes však se daleko více než v klasické hudbě uplatňují v jazzu, rocku, taneční hudbě a dalších hudebních žánrech.

Jako každý muzikant, tak i bubeník nemá nic zadarmo! Jak se říká: talent je 20% a zbylých 80% je tvrdá práce. Základní klíč k úspěchu je a vůle provádět různá rytmická cvičení na koordinaci (souhru) rukou a nohou, kdy každá končetina hraje něco jiného. Aby to nebylo tak jednoduché... Bubnování není jen o skvělé technice hry a sólování, ale také o hudebním citu – muzikálně doprovodit různé sólisty či hudební tělesa.

To vše můžete zkusit v naší úžasné ZUŠ Jaroslava Kvapila, Brno!!!

MgA. Pavel Bříza

Rozdiel štúdia na konzervatóriu a JAMU

Ako študentka oboch týchto škôl môžem potvrdiť, že štúdium je v mnohých smeroch rozdielne, ale aj veľmi sa podobajúce. Momentálne študujem na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne v prvom ročníku na magisterskom stupni – odbor Zpěv. Toto štúdium je zamerané predovšetkým na osobný rozvoj kvalít v danom odbore. Študenti spevu sa môžu realizovať či už na verejných koncertoch, súťažiach, ale predovšetkým v Divadle na Orlí, kde sa pravidelne konajú operné či operetné predstavenia v spolupráci so študentmi réžie, dirigovania a orchestrom. Takto môžeme aj my študenti nahliadnuť do práce profesionálov a pripravovať sa na javiskové pôsobenie po škole, čo je veľmi prínosné.

Pred vysokou školou som navštevovala Konzervatórium v Košiciach na Timonovej ulici. Študovala som v triede Mgr. art. M. Várady. Keďže som na konzervatórium nastupovala už ako dospelá a mala som za sebou celé štúdium na gymnáziu, vedela som čo ma na strednej škole čaká. Avšak aj vo vyššom veku, kedy už človek vie, čo by v živote chcel robiť a kam by chcel smerovať, bolo toto štúdium náročné. Spev je veľmi individuálna záležitosť a niekedy sa nedá za pár hodín nacvičiť to, čo by sa dalo nacvičiť na nejakom hudobnom nástroji.

Či už hovoríme o štúdiu na konzervatóriu alebo na JAMU, na oboch školách musí byť študent zapálený pre svoj odbor štúdia a pracovať veľa samostatne. Pedagóg hlavného odboru je len akýmsi poslucháčom a kontrolórom nad správnu technikou. Študent spevu musí pracovať na udržiavaní si správnych speváckych návykov a abstraktných predstavách a pocitoch, ktoré mu individuálne najviac vyhovujú. U niektorých študentov sa stáva, že na konci štúdia na konzervatóriu zistia, že sa hudbe vôbec nechcú venovať alebo začnú pôsobiť ako pedagógovia. Preto je veľmi náročné na oboch školách zotrvať v nadšení zo svojej práce a pri nezdaroch sa im nepoddávať.

Spevom môžeme vyjadrovať emócie, pocity a prinášať poslucháčovi nečakaný zážitok pri koncertoch alebo divadelných predstaveniach. Z mojich osobných skúseností veľmi oceňujem možnosť divadelných verejných predstavení na JAMU, kde sa môžem premeniť na rôzne postavy a na chvíľu prežiť život inej osoby alebo dokonca neživej veci (rola Kvetiny, Malý princ – M. Hába). Som veľmi rada, že som dostala túto možnosť študovať na tak skvelých školách ako sú Konzervatórium v Košiciach a JAMU v Brne.

BcA. Barbora Ďubeková, DiS. art.

ZUŠ Jaroslava Kvapila očima nového učitele

Sami si jistě dokážete představit, jaké to je, vstoupit do nového prostředí, které má své zaběhlé zvyky, pravidla a vnitřní rituály. Plný otázek, zvědavosti a očekávání jsem tedy vcházel do budovy školy na první pedagogickou poradou, ještě před samotným začátkem školního roku...

Do ZUŠ Jaroslava Kvapila jsem nastoupil vloni v září jako učitel sólového zpěvu. Nějaký čas předtím jsem pracoval zejména mimo hudební školství a krom svého vlastního koncertování jsem měl chuť vyzkoušet i něco jiného. Výuce zpěvu jsem se tou dobu věnoval méně, i když jsem nikdy neuvažoval tuto profesi úplně opustit. Po takovéto „pedagogické pauze“ pak logicky člověku přistane na mysl, jaké to po návratu bude, a o to víc, když se jedná o nové pracoviště. Velmi příjemným vjemem pro mne bylo, že zdejší kolektiv mne mezi sebe srdečně přijal. Jak ze strany vedení školy, kolegů na pěveckém oddělení, tak i ostatních učitelů jsem se zde v krátké době cítil, ne jako bych tu byl nový, ale spíš jako bych tu strávil již řadu školních roků. A s novým pedagogickým pracovištěm v neposlední řadě přicházejí i noví žáci. Nové tváře, nové malé pěvecké osobnosti všech věkových kategorií. A tak v naší menší, ale útulné třídě společně pracujeme na úplných základech anebo už na dalším zdokonalování jejich dosavadního pěveckého umu. Vždy tak, aby nám to z dobře vykonané práce přinášelo vzájemnou radost, kterou pak můžeme dál předávat rodičům, prarodičům a kamarádům, nejen na školních večírcích a koncertech.

MgA. Jan Ondrejka

Výtvarný obor na „Kvapilce“

V listopadu výtvarný obor otevíral výstavu prací žáků v Botanické zahradě. Při zahájení vystoupili žáci literárně-dramatického oboru pod vedením paní učitelky Henrietty Ctiborové. Dětem děkujeme za krásná umělecká díla a pedagogům VO za vedení žáků a organizaci výstavy.

Zveme Vás
na další akce naší školy

14. 12. 2017	18.00–20.00	Vánoční koncert	Sál Milosrdných bratří, Vídeňská 7, Brno
5. 12. 2017	17.30–19.00	Žákovský večer	Hlavní budova - sál
19. 12. 2017	17.30–19.00	Vánoční klavírní večer ve spolupráci s LDO	Hlavní budova - sál
16. 1. 2018	17.30–19.00	Žákovský večer	Hlavní budova - sál
20. 2. 2018	17.30–19.00	Žákovský večer	Hlavní budova - sál
6. 3. 2018	17.30–19.00	Žákovský večer	Hlavní budova - sál
13. 3. 2018	17.30–19.00	Žákovský večer čtyřruční a komorní hry	Hlavní budova - sál
22. 3. 2018	10.00–12.00	Výchovný koncert ZŠ Kotlářská	Hlavní budova - sál
27. 3. 2018	18.00–20.00	Absolventský koncert	Sál Milosrdných bratří, Vídeňská 7, Brno

